

ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

за въ Княжеството е 16 л. за повнѣ съ прибавление на пощенскитѣ разноси.

ЗА ВСЯКАВЪ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{8}$ с. 3)

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. IV.

СОФИЯ, вторникъ 7 септемврий 1882.

БРОЙ 102.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

По Министерството на Общитѣ Сгради.

УКАЗЪ

№ 597.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

По предложението на Наштъ Управляющий Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията, представено Намъ съ докладътъ му отъ 25 августъ 1882 год. подъ №. 526,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да се внесе на разгледване въ Държавний Съвѣтъ изработения отъ Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията публично-административенъ правилникъ за намаляванията.

II. Исполнението на настоящий указъ възлагаме на Наштъ управляющий Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията.

Издаденъ въ гр. Руссе на 2 септемврий 1882 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Управляющий Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията: Д-ръ Г. Вжлковичъ.

УКАЗЪ

№ 598.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

По предложението на Нашия Управляющий Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията, представено Намъ съ докладътъ му отъ 14 августъ 1882 год. подъ №. 472,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Назначава се Л. Рокербъ на длъжността Инженеръ въ желѣзнопътния отдѣлъ при Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията.

II. Исполнението на настоящий указъ се възлага на Наштъ управляющий Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията.

Издаденъ въ г. Руссе на 2 септемврий 1882 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Управляющий Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията: Д-ръ Г. Вжлковичъ.

Отъ Министерството на Правосъдието.

ОКРЪЖНО

№ 3354.

До г-да председателитѣ на окръжнитѣ и апелативнитѣ сѣдилища, мировитѣ сѣдии, прокуроритѣ и тѣхнитѣ помощници.

Върховний Кассационенъ Сѣдъ, въ общотото си събрание на 6 мартъ 1882 год., за разрѣшение въпросътъ: отъ когото трѣбра да се разрѣшаватъ недумѣванията или съмнѣнията, които бихъ се срѣщали, когато се изпълнява една влѣзла въ законна сила присѣда, — е постановилъ слѣдующето опредѣление №. 3:

Върховний Кассационенъ Сѣдъ въ общото си събрание на шестий марта хилядо осемстотинъ осемдесеетъ и втора година, въ слѣдующий съставъ: председателъ Порфирий Х. Стаматовъ, подпредседателъ Христо Д. Павловъ, членове: Гавраилъ А. Моравеновъ, Никола С. Стойчевъ и Василий Диамандиевъ, при секретарьтъ Найдень Л. Беневъ и въ присѣдствието на помощникъ прокурора Антоний Т. Теохаровъ, слуша слѣдующето: Плѣвенский окръженъ сѣдъ, като е посрѣщилъ едно затруднение при изпълнението на присѣдата по едно углавно дѣло, постановено отъ Руссенский Апелативенъ Сѣдъ, съ опредѣлението си отъ 13 юний 1881 год. постановилъ: да се представи на Руссенский Апелативенъ Сѣдъ, за да разясни катъ трѣбва да се испълни присѣдата. Руссенский Апелативенъ Сѣдъ, съ опредѣлението си отъ 7 ноемврий 1881 год., като е намѣрилъ, че запитванието на Плѣвенский окръженъ сѣдъ е неумѣстно, опредѣлилъ: запитванието на Плѣвенский окръженъ сѣдъ да остане безъ послѣдствие. По поводъ на представлението на Плѣвенский окръженъ сѣдъ отъ 31 декемврий 1881 година №. 2974 г-нъ Министрътъ на Правосъдието съ писмото си отъ 12 януарий 1882 год. №. 117 на основание 55 членъ отъ сѣдоуствойството, предлага на Върховния Кассационенъ Сѣдъ, за да се разрѣши слѣдующий въпросъ: *отъ когото трѣбва да се разрѣшаватъ недоумѣнията или съмнѣнията, които могатъ да се срѣщатъ при изпълнението на една влѣзла въ законна сила присѣда?*

Като изслуша заключението на помощникъ прокурора, Върховний Кассационенъ Сѣдъ взе въ съображение: 1) Споредъ 904 ст. отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, всичкитѣ затруднения или съмнѣния, които се повдигатъ при изпълнението на влѣзла въ законна сила присѣда, се представятъ на разрѣшение въ сѣдътъ; разумѣва се, само онзи сѣдъ може да разрѣшава затруднения или съмнѣния, който е постановилъ присѣдата; 2) Споредъ 350 статия отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, препирнитѣ, които се касаятъ до тълкуванието на привожданото въ изпълнение рѣшение, подлѣжатъ на разгледанието на сѣдътъ, който е постановилъ рѣшението; 3) Споредъ 1 членъ отъ допълнението къмъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, на прокуроритѣ и тѣхнитѣ помощници се възлага между друго и нагледване за да се изпълняватъ присѣдитѣ.

Рѣководимъ отъ изложеното, Върховний Кассационенъ Сѣдъ признава: недоумѣнията или съмнѣнията, които възникватъ при изпълнението на присѣдата се разрѣшаватъ по исканието на надлѣжния прокуроръ отъ сѣдътъ,

който е постановилъ присъдата. — Заради туй Върховний Касационенъ Съдъ опредѣлява: станжлото разяснение за да се публикува на общо основание, съгласно съ 55 членъ отъ съдоустройството, да се съобщи на гесподина Министра на правосъдието, като му се испрати пренисъ отъ опредѣлението.

На първообразното подписали: председателъ П. Х. Стаматовъ, подпредседателъ Х. Д. Павловъ, членове: Г. А. Моравеновъ и Н. С. Стойчовъ и В. И. Диамандиевъ, приподписалъ секретаръ Н. Бенева.

Като имъ съобщавамъ това опредѣление на Върховний Касационенъ Съдъ, предлагамъ на всичкитъ г-да председатели на окръжнитъ и Апелативнитъ сѣдилища, мировитъ сѣдии, прокуроритъ и тѣхнитъ помощници, да го иматъ за свѣдѣние и ръководство.

София, 3 септемврий 1882 година.

Министръ: Д. Грековъ.

Главенъ секретаръ: П. В. Горбановъ.

Началникъ на отдѣлението: П. П. Каранетровъ.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Отъ Държавния Съвѣтъ.

Р ѣ ш е н и я.

(Продължение)

Засѣдание LXIII отъ 22 Маия т. г.

Прѣдмѣти:

1. Заявлението отъ Н. Тъпчилещовъ и Братия И. Гешови, да имъ се отпусне авансъ срѣщу суммитъ, които претендиратъ отъ българския народъ за правенето българската църква въ Цариградъ. Министерството на Външнитъ Дѣла и Исповѣданията съ отношението си отъ 20 Маия т. г. подъ No. 282 прѣпраща въ Съвѣта прошенито, подадено отъ поменжитъ просителъ, които, като напомнятъ срѣдствата за започването постройката на българската народна църква въ Цариградъ и своитъ досегашни разнообразни за привеждане въ изпълнение справедливитъ имъ искания постѣпки, които и до днесъ остояле безъ послѣдствие, — прѣдъ видъ на днешнитъ обстоятелства, въ които биле обрѣменени отъ много семейни нужди, молятъ, до окончателното разгледване на дѣлото, да имъ се отпусне приврѣменно единъ авансъ и същеврѣменно да се обърне внимание къмъ застоящата имъ работа. При това Министерството на Външнитъ Дѣла и Исповѣданията искава мнѣние, че Българското Княжество не може да остане равнодушно върху народнитъ наши работи въ Цариградъ, както за ония отъ прѣминжлетъ врѣмена, така и за настоящитъ и моли Съвѣта да се занимае съ рѣшението просбата на г-да Тъпчилещова и Гешови, и съ приготвянето проекта за окончателното рѣшение на тоя въпросъ прѣпратенъ отъ Народното Събрание. Съвѣтътъ, като изслуша горѣприведенитъ книжа и взе прѣдъ видъ, че Н. Тъпчилещовъ и Бр. Ив. Гешови сж се обърщале къмъ Народното Събрание съ исканието си да имъ се платятъ паритъ, които тѣ сж исхарчили по граденето българската църква въ Цариградъ, едногласно рѣши:

Да се отложи разгледването на повдигнатия отъ Министерството на Външнитъ Дѣла и Исповѣданията въпросъ за издаване авансъ на Н. Тъпчилещовъ и Братия Ив. Гешови въ слѣдующето засѣдание на Съвѣта, за да станжтъ потрѣбнитъ справки относително до това, какво е рѣшило Народното Събрание по искането на рѣченитъ Н. Тъпчилещовъ и Бр. Ив. Гешови.

2. Отпусането срѣдства за наемане и мебелиране помѣщението на Варненско-Прѣславския Митрополитъ въ г. Варна. Министерството на Външнитъ Дѣла и Исповѣданията съ отношението си отъ 20 Маия т. г. подъ No. 280 прѣпраща въ Съвѣта едно писмо отъ Варненската църковна комиссия отъ 7 Априлия т. г. подъ No. 6. Отъ това писмо се вижда, че необходимата сума за мебелирането и годишния наемъ на помѣщението за Варненско-Прѣславския Митрополитъ възлиза на лири турски 136. Министерството, като намѣрило за необходимо Прѣславския Митрополитъ да прѣкарва по-голѣмата частъ прѣвъ годината въ г. Варна, съ отношението си отъ 30 Декемврия мин. година подъ No. 836 съобщило това на Негово Високопрѣосвещенство Митрополита, като му обѣщало и срѣдства за наемане и мебелиране една квартира. То моли Съвѣта да разрѣши отпусането на рѣчената сума. Съвѣтътъ, слѣдъ като изслуша

горѣприведената прѣписка и взе прѣдъ видъ нуждата отъ едно постоянно помѣщение за рѣчения Митрополитъ, едногласно рѣши:

I. Да се отпуснатъ отъ Министерството на Външнитъ Дѣла и Исповѣданията 136 лири турски за наемане и мебелиране помѣщението на Варненско-Прѣславския Митрополитъ въ г. Варна; но при това

II. Да се искаже мнѣние прѣдъ рѣченото Министерство, че не ще е безполезно да се прѣпоръчи на Варненското българско църковно настоятелство да промисли у врѣме за съграждането на Митрополитски домъ при съборната църква.

3. Прошението отъ Сяя Ичовъ, хлѣбаръ въ г. Ловечъ. Просителътъ казва, че прѣди година и половина билъ подалъ прошенито въ Народното Обикновенно Събрание, за да му се заплатятъ 7806 гроша или 1561 левъ и 20 стот. отъ стойностъ на хлѣбъ, даденъ прѣвъ 77—1878 год. въ „благодѣтелния приютъ за бѣднитъ тракийци“ и не доплатенъ. Народното Събрание заедно съ приложенитъ квитанции прѣпратило прошенито на усмотрѣние г. Министру на Вътрѣшнитъ Дѣла, който съ прѣдписание отъ 27 Априлия т. г. подъ No. 3397 заповѣдалъ на Ловченския окр. управителъ да съобщи на просителя, че Министерството не располагало съ сумми за исплащане подобни дългове, и за това просителътъ да се билъ обърналъ къмъ Държавния Съвѣтъ. На това основание той, просителътъ, моли да му се заплати рѣченото количество, на което досегашното задържане го било хвърлило въ крайна бѣдность и лишение отъ прѣхраната на многобройната му челедь. Съвѣтътъ, като взе прѣдъ видъ, че въпросътъ трѣбало да се внесе отъ Министерството на Вътрѣшнитъ Дѣла съ доставяние имѣющитъ се по него свѣдѣния, едногласно рѣши:

Рѣченото прошение да се прѣпрати при надписъ въ Министерството на Вътрѣшнитъ Дѣла съ молба да съобщи на Съвѣта, какви сж свѣдѣнията, които е то събрало по тая работа, или да се распореди да станжтъ тия разслѣдвания и резултата да съобщи на Съвѣта.

4. Исплащането разносикитъ по мебелирование помѣщението на Държавния Съвѣтъ. Министерството на Финанситъ съ отношението си отъ 19 Маия т. г. подъ No. 12,255 като прѣпраща въ Съвѣта за одобренито доклада си до НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО подъ No. 11,751 отъ 12 Маия т. г. и Княжеския указъ относително отпускането потрѣбната сума въ размѣръ на 13,205 лева и 90 ст. за исплащане мебелируването на поменжтото помѣщение, която сума да се вземе отъ § 1 ст. 3 на бюджета за Върховното правителство, моли същия Съвѣтъ, слѣдъ разгледването имъ, да му ги повърне. Съвѣтътъ, слѣдъ като изслуша горѣприведеното отчощение и приложенията му, прие: Да се възврнжтъ въ Министерството на Финанситъ казанитъ приложения безъ всѣкава заблѣжка.

5. Разрѣшението допълнителенъ заемъ на Руссенското общинско управление. По поводъ на това Министерството на Вътрѣшнитъ Дѣла съ отношението си отъ 19 Маия т. г. подъ No. 300 като прѣпраща въ Съвѣта рапорта отъ Руссенското общинско управление отъ 18 Марта т. г. подъ No. 249 до Руссенския окр. управителъ и постановлението на същето общ. управление отъ 15 Марта т. г. подъ No. 33, обажда, че, като недостигнжлъ първий заемъ отъ 20,000 лева за доискарване строимия палатъ за приемане високи гости въ г. Руссе, съ отношението си отъ 24 минжлий Априлия т. г. подъ No. 3312 прѣдставило ходатайството отъ Руссенското общ. управление за допълнителенъ заемъ отъ 15,000 лева. Но и тоя заемъ, прѣди да бжде той разрѣшенъ отъ Държавния Съвѣтъ, оказалъ се, казва г. Министръ, недостаточенъ и за окончателното доискарване на палата необходими биле още 40,000 лева. Г. Министръ, като взема прѣдъ видъ отъ една страна, че е неудобно да се спре доискарването на поменжтото здание, а отъ друга, че общинското управление прѣдставлява здрава гаранция за просимия заемъ, не вижда нѣкое прѣпятствие да се удовлетвори Руссенското общин. управление, като му се разрѣши заемъ още за 40,000 лева.

Отъ рапорта же и постановлението на рѣченото общинско управление се вижда: 1) че смѣткитъ отъ бившитъ състави на това управление отъ окупацията до днесъ дѣйствително не биле разгледани и споредъ повърхностнитъ прѣгледвания на сегашния съставъ освѣнъ показания дългъ въ бюджета за настоящата година общинското управление дължело още 60,000 лева; 2) че недвижимитъ имоти, които за сега притежава управлението, струвале около 693, 500 лева; 3) че инициативата за строене на палата за посрѣщане високи гости въ г. Руссе се е внушила на гражданетъ и на присѣтствувавшитъ тамъ Министри, когато е доходилъ въ тоя градъ Румжнския Кралъ; но че се турила въ дѣйствие тая инициатива отъ сегашното правителство, както това се доказвало отъ указа подъ No. 1017 отъ 2 Декемврия 1881 година, съ който се отпуснжле за тая цѣль отъ

правителството 25,000 лева; 4) че общинското управление, за да не харчи пари за поправяне и мебелиране чужди здания всекогажъ, когато става нужда да посрѣща високи госте, постановило да се строи рѣчений палатъ и за тая цѣль да се вземжтъ въ заемъ 20,000 лева; 5) че девисътъ на палата, споредъ проведения отъ правителството планъ, възлизалъ на 60,000 лева така, щото за окончателното доискарвание на строението потрѣбни биле още 15,000 лева, за които общинското въ Руссе управление, съгласно съ постановлението си подъ No. 33 отъ 15 Марта т. г., ходатайствува да му се разрѣши да склучи заемъ, и 6) че срѣщу рѣчения заемъ, който ще се плати слѣдъ една година отъ деня на склучванието му, за гаранция се полага градската парна мѣлница, сирѣчь сжщата гаранция, която бѣше положена и срѣщу първия склученъ заемъ отъ 20,000 лева.

Свѣтътъ, слѣдъ като изслуша горѣприведената прѣписка и като намѣри противорѣчие мѣжду постановлението на Руссенското общинско управление и ходатайството на Министерството, едногласно рѣши:

Да се възвърне прѣписката обратно въ Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла съ молба, да даде при надписъ своитѣ разяснения върху казаното противорѣчие.

6. Подновяването контракта съ г. Леклера, свѣтника при Министерството на Външнитѣ Дѣла по телеграфната часть. Министерството на Външнитѣ Дѣла съ отношението си отъ 15 Маия т. г. подъ No. 2468, като прѣпраща проектъ за контрактъ съ г. Леклера, казва, че прѣзъ 1880 година биле повикани отъ Франция двама специалисти въ качество на свѣтници при управлението на пощитѣ и телеграфитѣ, гг. Траверъ и Леклеръ, на които склученъ за двѣ години контрактъ истичалъ на 17 Маия т. г. Понеже уреждането на пощенската служба въ Княжеството вече била положена върху основи, които обезпечавале постепенното развиване на тоя клонъ отъ администрацията безъ съдѣйствието на иностранны специалисти, Министерството не намѣрило за нужно да поднови контракта на свѣтника по пощенската часть, г. Травера. Но по телеграфната часть се усѣщала още нужда отъ такъвъ, защото имало нѣколко мѣждународни въпроси неразрѣшени и други вътрѣшни прѣобразования за въвеждане, въ особенностъ като прѣзъ истекшитѣ двѣ години г. Леклеръ е употребилъ значителна часть отъ врѣмето си въ въпроса за желѣзницитѣ, за който е билъ испращанъ въ Виена и не е могълъ да се занимава постоянно съ специалното си назначение. Поради това г. Министръ проси разрѣшение да се склучи новъ контрактъ още за двѣ години споредъ прѣпратения проектъ, въ който е отмѣнено правото на свѣтниците отъ 1880 година да получаватъ заплатата до края на срока въ случай, че прѣди истичането на тоя срокъ правителството ги освободи отъ задълженията имъ.

Въ проекта за контракта мѣжду Министерството и г. Леклера се казва: 1) че контракта се подновява още за двѣ години, прѣзъ които г. Леклеръ се задължава за уреждането и улучшението на телеграфно-пощенската служба въ Княжеството; 2) че Леклеръ ще служи по тая часть въ качество на частенъ свѣтникъ; 3) че годишната плата на г. Леклера е 14,000 фр., платима ежемесечно; 4) че всеко условие отъ прѣдидшия контрактъ, непомѣстено въ настоящия, се унищожавя, и 5) че всека страна може да унищожитъ контракта въ всеко врѣме безъ никакво обезщетение съ увѣдомление отъ три мѣсеца напредъ.

Свѣтътъ, слѣдъ като изслуша горѣприведеното отношение и приложението му и като взе прѣдъ видъ: 1) че Народното Събрание е разрѣшило кредитъ за двама свѣтници при Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията по управлението на пощитѣ и телеграфитѣ, и 2) че новитѣ условия за подновяване контракта съ одного отъ рѣченитѣ свѣтници, именно г. Леклера, сж довольно износни за Княжеското правителство, освѣнъ платата му, която се уголѣмява съ 2,000 лева, по вишегласие рѣши:

I. Да се съобщитъ въ Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията, че контрактътъ се приема въ принципъ; но същеврѣменно

II. Да се помоли рѣченото Министерство да яви, защо е турено 14,000 лева плата на мѣсто 12,000.

При това,

III. Да се забѣлѣжи, че е желателно, щото подобни важни въпроси да се висягтъ въ Свѣта съ Княжеска заповѣдъ, съгласно съ § 2 отъ правилника на Държавния Свѣтъ.

7. Ходатайството за разрѣшение заемъ на Пирдопското общинско управление. Прѣгледа се прѣписката по това дѣло: а) отношението отъ Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла отъ 15 Маия т. г. подъ No. 3824 и б) прошенито отъ Пирдопското общинско управление до г. Министра на Вътрѣшнитѣ Дѣла. Отъ тая прѣписка се види, че въ градеца Пирдопъ отъ освобождението на България до сега посрѣ-

щале се голѣми трудности въ материалното поддържане на училищата. Причината на това било отъ една страна увеличението на училищния расходъ, който въ турско врѣме се въскачвалъ на 15,000 до 20,000, а сега не стигале нито 50,000 гр., и отъ друга нѣманьето никакъвъ постояненъ училищенъ доходъ въ градеца, вслѣдствие на което расписванитъ данъкъ за поддържането на училищата не само билъ отеготителенъ за населението, но не давалъ надѣжда за осигорение постоянното съществуване на училищата. Поради това въ едно засѣдание на Пирдопското общинско управление, въ което присѣтствувае мнозина отъ гражданетѣ, рѣшило се ходатайството за склучване отъ Българската Народна Банка единъ заемъ отъ 500 лири турски, съ които да се купжтъ нѣкои пастбища, находящи се около градеца. Тоя заемъ щѣлъ да се исплати въ 10 години отъ градскитѣ приходи на кантара и интизапа, които приносяе по 2000 лева въ годината; а за гаранция срѣщу него общинското управление полага или самитѣ закупени пастбища, или же поржчителството на нѣкои по-първи граждани. Свѣтътъ, като взе прѣдъ видъ отъ една страна ползата отъ покупаемитѣ пастбища за народнитѣ училища въ Пирдопъ и отъ друга д статочността на гаранцията срѣщу заема, едногласно рѣши:

Да се дозволи на Пирдопското общинско управление да направи просимия заемъ отъ 500 турски лири тамъ, гдѣто намѣри подъ най-износна лихва.

8. Въпросътъ за това, може ли Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла да располага съ отпуснатия чрѣзъ указъ отъ 7 Маия подъ No. 316 свѣрхбюджетенъ кредитъ отъ единъ милионъ лева за новото Министерство на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията. Г. Министръ на Финанситѣ съ отношението си отъ 15 Маия т. г. подъ No. 12,079 прави поменжтото запитване, понеже новото Министерство за Общитѣ Сгради, Земледѣлието и търговията, като не е още открито, Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла подъ вѣдомството, на което слѣдва да се намѣрва управлението на общитѣ сгради, издавало извѣстия и парични искания отъ рѣчения кредитъ. Свѣтътъ, като взе прѣдъ видъ, че отпуснатия кредитъ отъ единъ милионъ лева е назначенъ специално за новото Министерство на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията, на което помѣжду другото, се възлага не само доискарването започнатитѣ работи по шосетата и мостоветѣ въ Княжеството, но и исплащането на прѣдприемачитѣ за извършванитѣ отъ тѣхъ работи по склученитѣ контракти, по вишегласие рѣши:

Да се отговори въ Министерството на Финанситѣ, че до учрѣждението на новото Министерство не можжтъ да се вземжтъ никакви сумми отъ назначенія за него кредитъ, за да се харчжтъ за исплащане извършени работи по шосетата и мостоветѣ, върху които надлѣжи нему да се произнесе.

9) Увѣдомлението, че се приготвя законопроектъ за Българската народна банка. Министерството на Финанситѣ съ отношението си отъ 21 Маия т. г. подъ No. 12414 явява, че на свѣтника при това Министерство, г. Кейе, било поржчано да приготви рѣчения законопроектъ за прѣустройството и разширението кръга за дѣйствието на българската народна банка и че тоя законопроектъ щѣлъ да бжде прѣдставенъ въ непродължително врѣме за разгледване въ Държавния Свѣтъ. Г. Министръ увѣдомява още Свѣта, че правителството било рѣшило да се не допускатъ никакви концесии на каквито и да би било капиталисти, частни лица или общества, за учрѣждението въ България друга банка, освѣнъ „българската народна банка“, която съ помощта отъ правителството и съ участието на български капиталисти и населението щѣла да бжде въ състояние да отговаря на изискуемитѣ отъ подобно учрѣждение условия. Свѣтътъ, слѣдъ като изслуша горѣпомѣнатото отношение, едногласно рѣши:

Да се има то прѣдъ видъ при обсъжданието въпроса за „Българската народна банка“.

10) Ходатайството на Руссенското общинско управление да му се дозволи ползуването съ бариерно право. По поводъ на това прѣгледа се слѣдующата прѣписка: а) отношението отъ Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла отъ 21 Маия т. г. подъ No. 3975 до Държавния Свѣтъ; б) рапорта отъ Руссенското общ. управление до Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла отъ 12 Маия т. г. подъ No. 399; въ протокола на сжщето управление отъ 17 Януария т. г. подъ No. 12, и г) постановлението на сжщето общ. управление отъ 19 Априлия т. г. подъ No. 49. Отъ тая прѣписка се вижда: 1) че освѣнъ прѣдвиденитѣ въ бюджета на Руссенското общ. управление огромни расходи, ежедневно се появявале твърдѣ много неотлагаеми непрѣдвидѣни, които мжчно могѣ да се покрижтъ съ сегашнитѣ доходи; 2) че настоящия съставъ на управлението наслѣдилъ дългъ

отъ бившитѣ състави около 120,000 лева, които съ сегашнитѣ доходи не ще може да се исплаща постепенно, а напротивъ ще се уголъмява; 3) че за да се избѣгне трудното положение, въ което се намѣрва бюджета, общинското управление съгледва единственното сръдство въ въвежданъето въ г. Руссе общинския налогъ октроа; 4) че общинското управление избрало комиссия, на която възложило съставянъето правилникъ за събиране налога октроа, като същеврѣменно опредѣли размѣра му, който ще се взема отъ разнитѣ видове внасяни стоки; 5) че тоя правилникъ, приготвенъ отъ комиссията, билъ внесенъ на одобрение въ общинското управление, което го прѣработило и прѣпратило г. Министру на Вжтрѣшнитѣ Дѣла за утвърждение. Съвѣтътъ, като взе прѣдъ видъ, че подобни прѣдмѣти, каквото е ходатайството на рѣченото общинско управление, да му се дозволи ползуванъето съ бариерното право, не влѣзватъ въ компетентността му, по вишегласие рѣши:

Да се възвърне прѣписката обратно въ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла съ заблѣжка, че рѣченото ходатайство на Руссенското градско общинско управление не подлѣжи на разгледване и рѣшение въ Държавния Съвѣтъ.

11) Законопроектътъ за учрѣждане длъжностъ на бирници. Министерството на Финанситѣ съ отношението си отъ 21 Маия т. г. подъ No. 12,422 прѣпраща въ Съвѣта за разгледване рѣчения законопроектъ, придруженъ съ Министерския докладъ до Негово Височество Княза подъ No. 12112 и Княжеския указъ отъ 19 Маия т. г. Съвѣтътъ, като взе прѣдъ видъ, че законътъ за бирницитѣ има нужда отъ прѣдварително изучаване, едногласно рѣши:

Да се прѣпрати дѣлото въ комиссията за десетъка съ молба да го изучи и съеврѣменно да прѣдстави заключението си по него въ общото събрание, съгласно съ §§ 20 и 22—26 отъ правилника за Държавния Съвѣтъ.

26) Ходатайството за опрѣдѣление пенсия на Георгия Йошевъ. Министерството на Правосъдието съ отношението си отъ 21-ий Маия т. г. подъ No. 2010 увѣдомява Съвѣта, че Министерския Съвѣтъ, съ одобрението на Негово Височество Княза рѣшилъ да се опрѣдѣли на Георгия Йошевъ една пенсия въ размѣръ по 150 лева въ мѣсець. Той прѣпраща съобщението по това дѣло отъ Министерския Съвѣтъ отъ 15 Марта т. г. подъ No. 90 и моли Съвѣта да се произнесе относително до отпусканъето рѣченната пенсия. Съвѣтътъ, като взе прѣдъ видъ отъ една страна, че въ бюджета за Министерството на Правосъдието нѣма прѣдвиденъ кредитъ за пенсии, а отъ друга, че по дѣйствующитѣ закони въ Княжеството пенсии се даватъ само на прѣстарѣле учители, на поборници и инвалидитѣ отъ жандармерията и войската, — едногласно рѣши:

Да се отговори въ Министерството на Правосъдието, че Държавния Съвѣтъ не намира основание да даде то на рѣчения Йошевъ пенсия отъ суммитѣ опрѣделени за други цѣли въ бюджета му. Могло би да се даде Йошеву нѣкаква пенсия само като на учителъ или поборникъ; но въ такъвъ случай потрѣбно се вижда да влѣзе въ Съвѣта надлѣжното Министерство съ ново прѣдложение за тоя прѣмѣтъ.

(Слѣдва)

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

изработенъ въ Министерството на Правосъдието подъ редакцията на бившия Министръ на Правосъдието Теохарова.

СЪДЕБНИ ЗАКОНИ.

Съдоустройство.

(Прод. отъ брой 101).

ГЛАВА ВТОРА.

За съдебнитѣ адвокати.

ОТДѢЛЕНИЕ ПЪРВО.

За съдебнитѣ адвокати въобще.

216. Съдебнитѣ адвокати се нахождатъ при съдилищата за да занематъ дѣла, по избиранъето и порѣчанъето на тѣжящитѣ се, на обвиняемитѣ и на други участвуващи въ дѣлата лица, а така също, въ опрѣделенитѣ случаи, по назначаване отъ съвѣтитѣ на съдебнитѣ адвокати и отъ предсѣдателитѣ на съдилищата.

217. Съдебни адвокати могатъ да бждѣтъ:

1) лица, които иматъ свидѣтелства отъ университетъ, или отъ други висши учебни завѣдения, че съ свършили юридическитѣ науки или че съ издържали испитъ по тия

науки, ако, освѣнъ това, тия лица съ прослужили не по-малко отъ двѣ години по съдебното вѣдомство.

2) лица, които съ свършили наукитѣ си въ сръдни учебни завѣдения и прослужили не по-малко отъ четири години по съдебното вѣдомство въ такива длъжности, при извършванъето на които съ могли да придобиятъ практически познания по съдебното вѣдомство, или пакъ ако не по-малко отъ четири години съ се занимавали съ съдебна практика подъ ръководството на съдебнитѣ адвокати, въ качество на тѣхни помощници.

218. Съдебни адвокати не могатъ да бждѣтъ:

1) Тия, които не съ достигнали двадесетъ и петъ годишна възраст;

2) чуждестранци;

3) обявенитѣ, по съдъ несъстоятелни длъжници;

4) находящитѣ се на правителствена или обществена, по изборъ, служба, съ исклучение на лицата, които занимаватъ почетни или обществени длъжности, безъ заплата;

5) подвържнитѣ, по съдебна пресѣда, на затворъ въ тъмница, а така също и свещеннослужителитѣ, които съ лишени отъ духовно звание по пресѣда отъ духовенъ съдъ;

6) находящитѣ се подъ слѣдствие за злодѣяние и престѣпления, които се наказватъ съ затворъ въ тъмница въ окови, както и тия, които, като съ били подъ съдъ за такива злодѣяния и престѣпления, не съ оправдани съ съдебна пресѣда;

7) исклученитѣ отъ служба, по съдъ, или отъ духовното вѣдомство за пороци, или пакъ отъ народнитѣ събрания, по пресѣда на тия послѣднитѣ;

8) тия, на които по съдъ е запретино ходатайствуванъето по чужди дѣла, а така също и исклученитѣ отъ съсловието на съдебнитѣ адвокати.

219. Съдебнитѣ адвокати се записватъ при апелативнитѣ съдилища и си избиратъ мѣсто за живѣяне въ единъ отъ градоветѣ на окръга на тоя апелативенъ съдъ, къмъ когото съ записани.

ОТДѢЛЕНИЕ ВТОРО.

За съвѣта на съдебнитѣ адвокати

1. Съставянъе съвѣта на съдебнитѣ адвокати.

220. Съдебнитѣ адвокати отъ окръга на всѣкий апелативенъ съдъ избиратъ изпомеждус и, по указанный въ слѣдующитѣ 222—228 статии, редъ особенъ при апелативний съдъ съвѣтъ, както и предсѣдатель, за да надзирава всичкитѣ находящи се въ тоя окръгъ адвокати.

221. Ако не съ по-малко отъ осемъ, съдебнитѣ адвокати отъ окръга на апелативний съдъ се отнасятъ съ молба до тоя послѣдний за да имъ разрѣши да си избиратъ съвѣтъ. Въслѣдствие на такава молба, съдѣтъ назначава одного отъ членоветѣ си за да предсѣдателствува въ общото събрание на съдебнитѣ адвокати при избиранъето членове на съвѣта.

222. Назначенный отъ апелативний съдъ членъ призовава всичкитѣ съдебни адвокати да се явятъ въ опрѣделенното врѣме у града, гдѣто се нахожда апелативний съдъ, и слѣдъ пристигванъето на не по-малко отъ половината отъ тѣхъ, открива общото имъ събрание, което пристѣпя да избере предсѣдатель и членове на съвѣта: за всѣка длъжностъ избиранъето се извършва отдѣлно.

223. Избиранъето се извършва просто по вишегласие. Когато нѣколко кандидати за една и съща длъжностъ получатъ еднакво число гласове, за избранъ се счита тоя, който е понапрѣдъ записанъ въ списъка на съдебнитѣ адвокати.

224. Числото на членоветѣ на съвѣта, заедно съ предсѣдателя, трѣбва да бжде съразмѣренъ съ подвѣдомственитѣ на съвѣта адвокати, не по-малко отъ трима и не по-много отъ петина, по усмотрѣнието и предварителното назначение на общото събрание, преди избиранъето членоветѣ на съвѣта.

225. Като се свърши избиранъето, предсѣдателствующийтъ въ общото събрание на съдебнитѣ адвокати членъ отъ апелативний съдъ, закрива събранието и обявява за откриванъето на избранный съвѣтъ.

226. Списъкътъ на членоветъ на съвѣта се представя отъ прокурора Министру на Правосъдието и се обнародва за всеобщо знаяне.

227. Съвѣтътъ на съдебнитѣ адвокати се подновява всѣка година за което председателътъ на съвѣта свиква общо събрание, въ което председателствува лицето избрано за това измежду събравшитѣ се съдебни адвокати. Преди да стане избиране за членове на Съвѣта, прочита се въ общото събрание отчетътъ за дѣйствиата на Съвѣта отъ минжлата съдебна година.

228. Ако, за възобновяването на съвѣта, въ общото събрание се съберятъ по-малко отъ половината подвѣдомствени на тоя съвѣтъ съдебни адвокати, то събранието се счита за не станало и председателътъ на съвѣта извѣстява съ повѣстки всичкитѣ съдебни адвокати, че въ случай на недохождането имъ въ назначенный за избиране новъ срокъ, съвѣтътъ на адвокатитѣ ще си остане въ предишния съставъ. Когато и презъ тоя новъ срокъ не дойдятъ поне половината отъ съдебнитѣ адвокати, то за това се съставя протоколъ, нови избираня не ставятъ, и, както председателътъ на съвѣта, така и всичкитѣ членове, запазватъ своето звание до слѣдующитѣ избори, за което се и обнародва за всеобщо знаяне.

2. Права и обязанности на съдебнитѣ адвокати.

229. Къмъ обязаноститѣ и правата на съвѣта на съдебнитѣ адвокати принадлежатъ:

1) да разгледва прошения отъ лица, които желаятъ да се запишатъ въ числото на съдебнитѣ адвокати, или да излѣзатъ изъ това звание, и да съобщава на апелативний съдъ за тѣхното записване или отказване отъ него;

2) да разгледва жалби срѣщу дѣйствиата на съдебнитѣ адвокати и да нагледва за точното отъ тѣхъ изпълняване законитѣ, установеннитѣ правила и всичкитѣ задължения, които сж приели върху си, съобразно съ ползата на довѣрителитѣ си;

3) да дава свидѣтелства на съдебнитѣ адвокати, че тѣ не сж подвѣргани на съдъ отъ съвѣта;

4) да назначава, по редъ, адвокати за безплатно ходатайствуване по дѣлата на лица, които се ползватъ предъ съда съ право на бѣдность;

5) да назначава, по редъ, адвокати за да ходатайствуватъ по дѣлата на лица, които сж се отнесли въ съвѣта съ молба за да имъ назначи такива;

6) да опредѣлява, споредъ таксата, количеството за възнаграждението на адвокатина, въ случай на несъгласие по тоя предмѣтъ между адвокатинътъ и тѣжачий се, когато не е станало по между имъ писмено условие;

7) да разпредѣлява между съдебнитѣ адвокати сборътъ отъ процентитѣ, предвиденъ въ 261 статия на това устройство;

8) да опредѣлява взысканията отъ съдебнитѣ адвокати, както по собственото си усмотрѣние, така и по жалбитѣ, които постѣпятъ въ съвѣта.

230. За нарушаване отъ съдебнитѣ адвокати приемнитѣ върху имъ задължения, съвѣтътъ на съдебнитѣ адвокати има право да ги подвѣрга:

1) на напомуване;

2) на запрѣщаване да извършватъ адвокатски длъжности въ продължение на опредѣленъ отъ съвѣта срокъ, но не по-вече отъ шесть мѣсеци;

3) на исключване изъ съсловието на съдебнитѣ адвокати, и

4) на предаване на углавенъ съдъ въ особено важни случаи.

Заблѣжка. — Исключенитѣ изъ числото на съдебнитѣ адвокати се лишаватъ отъ правото да постѣпятъ въ това звание въ всичкото Княжество.

231. Подвѣргнатийтъ два пѣти на запрѣщение съдебенъ адвокатинъ, извършва врѣменно длъжността на повѣренникъ; но въ случай на нова вина, която съвѣтътъ признае че заслужава такова взыскание, той, съвѣтътъ, го исключва изъ числото на повѣренницитѣ.

232. За постановленията на съвѣта, относително взысканието отъ съдебнитѣ адвокати, или освобождаването

имъ отъ него, съобщава се прокурору на това мѣсто, при което се нахожда съвѣта.

233. Ни едно отъ споменжитѣ въ 229 статия взыскания не може да бѣде назначено отъ съвѣта, безъ да сж поискани предварително обяснения отъ обвиняемий въ опредѣленный отъ съвѣта срокъ.

234. Въ случай че обвиняемий не представи обяснения, или се не яви въ назначенный срокъ, безъ уважителни причини, съвѣтътъ прави постановление възъ основание на свѣдѣнията, които има, и на извѣстнитѣ нему обстоятелства.

235. Признаването на неявяване съдебний адвокатъ, по уважителни причини, или за не представяне въ съвѣта исканитѣ обяснения, зависи отъ усмотрѣнието на самий съвѣтъ.

236. Наложено отъ съвѣта взыскание на съдебний адвокатъ, или оправданието на тоя послѣдний отъ съвѣта, не лишава частното лице отъ правото да иска чрезъ съдилищата отъ съдебний адвокатъ възнаграждение за вредъ и загуби.

237. Никакво постановление отъ съвѣта на съдебнитѣ адвокати не може да има сила, когато сж участвували по-малко отъ половината членове на съвѣта. Когато сж равни гласоветѣ, гласътъ на председателя надтегва къмъ това мнѣние, което е отъ него прието, но взысканията, означени въ 2—4 точки отъ 230 статия на това устройство, могатъ да се опредѣлятъ отъ съвѣта само когато гласоветѣ сж повече отъ двѣ-трети.

238. Срѣщу всичкитѣ постановления на съвѣта, освѣнъ тия, съ които се подвѣргатъ съдебнитѣ адвокати на напомуване, могатъ да се подаватъ жалби въ апелативний съдъ, въ двѣседмиченъ срокъ отъ врѣмето когато сж обявени тия постановления. Протеститѣ на прокуроритѣ се допускатъ въ тоя сжщий срокъ, но само противъ постановленията, означени въ 232 статия.

239. Опредѣленията на апелативнитѣ съдилища по тия жалби и протести сж окончателни.

240. Гдѣто нѣма съвѣтъ на съдебни адвокати, тамъ неговитѣ права и длъжности принадлежатъ на окр. съдъ. (слѣдва)

Извлѣчение отъ телеграммата на Търновския окр. управителъ отъ 4 септември н. г. подъ № 5206.

Прѣзъ ноцѣта срѣщу 4 септември н. г. около 15 добрѣ въоръжени разбойници турци, съ облѣкло на старитѣ турски низами, нападнжли при Русицкия мостъ, Липнишка околия, съдружникътъ на предприемателя на тоя мостъ, взели му 2000 гроша, 1 часовникъ, 1 револверъ, 1 пушка-мартинка, и заминали. — За преслѣдванието на тия разбойници сж направени нужнитѣ распорѣждания.

Търновский окръженъ управителъ съ телеграмма отъ 5-й септември подъ № 5220 съобщава слѣдующето:

Ноцесъ по 10 часа, 15 разбойници — турци, въоръжени съ мартинки, нападнжли на киримитчийницата на 3 версти отъ Търново, на Севлиевския пѣтъ, взели хлѣбъ и 100 гр. Сжщитѣ на Габровския пѣтъ до Търновскитѣ фабрики убиха единъ солдатинъ и единъ тѣжко раненъ, като пазяли дружинната градина.

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавасъ“.)

Лондонъ, 3 септември. Една телеграмма отъ генерала Волселей извѣстява, че Араби и Тулба сж се предали безъ всякакви кондиции. 10,000 арабисти сж сложили оръжията си въ Каиро. Полицейский префектъ поддържа порядъка.

Каиро, 3 септември — вечеръ. Генералъ Волселей пристигна тука. Войната се счита вече свършена.

Каиро, 4 септември. Съ Араби и Тулба постѣпватъ като съ политически затворници. Станжж многобройни

аррестувания, между които и арестуването на Махмудъ Баруди и Сами паша, и двамата бивши министри.

Англичанетъ оккупиратъ Кафръ-Доваръ. Правителството въ Дамиетта не се е още покорило.

Цариградъ, 4 септември. Бързото потушаване на въстанието въ Египетъ турскитъ кръгове отдаватъ на Султановата прокламация, която накара да се оттеглятъ много арабисти, които по-напрѣдъ мислили, че Араби дѣйствиува съгласно съ заповѣдитъ на Халифа (Султана).

Триестъ, 4 септември. Императора и Императрицата сж пристигнали въ кулата Мирамаръ. Княза наследникъ, и министритъ на вътрѣшнитъ дѣла, на търговията и земедѣлието ще пристигнатъ довчера.

Виенна, 4 септември. Австрийската императрица тръгнѣ снощи, княза наследникъ и княгунята Стефания тръгнѣха днесъ за Мирамаръ.

Предсѣдателя на съвѣта, г. Таафе, и г. Фалкенхаусенъ министра на земедѣлието, тръгнѣха за Триестъ.

Александрия, 4 септември. Г. Малетъ е съобщилъ по телеграфа генералу Волселей списъка на седемтѣ главни виновници — за да се арестуватъ.

По желѣзницата отъ Каиро до Александрия отъ днесъ ще се захване отново да се патува.

Лондонъ, 4 септември. Английското правителство е zelo мърки за да повика назадъ повечето отъ войскитъ си въ Египетъ.

Александрия, 5 септември. Когато вчера англичанетъ оккупирани Кафръ-Доваръ, всички въстанници станали невидими, като оставили оржията си.

Говорятъ че Дамиетта направила условие за да се предаде.

Триестъ, 5 септември. Едно малко санджче, което било прекарано вчера презъ границата при подозрителни обстоятелства, било задържано отъ австрийскитъ митници. У единъ пѣдникъ, който се арестува, се намѣрило че носилъ двѣ бомби.

Цариградъ, 5 септември. Конференцията на посланницитъ като занята съ въпроса за опредѣлението туркогрѣцкитъ граници въ Тессалия, има да се събере утрѣ.

Александрия, 5 септември. Слуха че Дамиетта се е предала, не се е още потвърдилъ.

Триестъ, 5 септември. Императора, Императрицата и наследницитъ на австрийската корона, Княза и Княгинята пристигнали. Тѣ се приехъ съ ентузмазмъ отъ министритъ, управителя, гражданскитъ военни и религиозни власти. — Градскый меръ (кметъ) произнесе на италиянския языкъ слово, съ което исказа привързанността на Триестъ къмъ Хамбургскый домъ и изрази радостта му, за дѣто императорската фамилия присѣтствуваха на празника за 500 годишнина отъ присъединение на Триестъ къмъ Австрия.

Императора отговори, сжщо на италиянски, че императорската фамилия е дошла този пътъ съ по-голяма отъ всяки други пътъ радостъ за да присѣтствува на празника, който е символъ на вѣчнитъ връски, създадени отъ 500 години насамъ. Н. Им. Величество прибавя, че той и негово правителство всякога ще подкрѣпятъ Триестъ за да се уголѣми развитието му.

Императорското семейство посѣти послѣ това изложението, гдѣто биде прието сжщо тъй съ твърдѣ голѣмо въудошевление.

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Александръ I-й, Князь Българскый, на 1882 год. Юний 1-й день, Дърманскый Мировий Сѣдя, разгледва и слуша гражданското дѣло подъ № 1131 по искътъ на Молла Керимъ отъ с. Пещерна съ Ахмедъ Рамовъ отъ с. Торосъ, сега живущъ въ с. Къзълдже Гюмюрджинскый Окрѣгъ (Турция) за гр. 680 по записъ. На основание чл. чл. 68, 71, 100, 103, 115, 116, 120 до 125, отъ Гражд. Мир. Сѣдопр. **заочно рѣши**: осжда Ахмедъ Рамова да брой на Молла Керима 680 гр. дългъ по записъ, 22 лева за публикация призовка въ брой 97 отъ 1881 г. и бр. 2 и 5 отъ 1882 год. и всички други разноски които ще послѣдоватъ до исплащанието му.

Това заочно рѣшение подлѣжи на въззивъ съгласно чл. 121 отъ сжщото Сѣдопр. отъ денътъ на трикратното му публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Мировий Сѣдя: И. Ивановъ.
Секретаръ: Т. Бояджиевъ.

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Александръ I-й, Князь Българскый, на 1882 год. Юний 1-й день, Дърманскый Мировий Сѣдя, разгледва и изслуша гражданското дѣло подъ No. 853 по искътъ на Молла Керима отъ с. Пещерна съ Молла Мехмедъ Шишковъ отъ с. Торосъ, сега живущъ въ с. Сунетчия-кюй Скечешко Окр. (Турция) за гроша 699 по записъ. На основание чл. чл. 68, 71, 100, 103, 115, 116, 120 до 125 отъ Гражд. Мирово Сѣдопр. производство, **заочно рѣши**: Осжда Молла Мехмедъ Шишковъ да брой на Молла Керима 699 гроша дългъ по записъ, 18 лева за публикация призовка въ броев. 74 75 и 76 отъ 1881 г. 10 лева за водение дѣлото и сички други разноски които послѣдоватъ до исплащанието му.

Това заочно рѣшение подлѣжи на отзивъ въ двенеделенъ срокъ, чл. 121 отъ сжщото сѣдопр. отъ послѣдното троекратно публикуване на настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Мировий Сѣдя: И. Ивановъ.
Секретаръ: Т. Бояджиевъ.

ОПРЕДѢЛЕНИЕ

№. 2300.

Свищовскыйтъ Окрѣженъ Сѣдъ въ распорѣдителното си засѣдание на 14 Августъ 1882 год. въ слѣдующий съставъ: Предсѣдатель Иванъ В. Плакуновъ, Членове: Иванъ Христофоровъ и Георги Х. Денковъ, при секретаря Тодоръ А. Божиновъ и съ участието на И. Д. Прокурора при тоя Сѣдъ Михаилъ Юркевичъ, слуша доклада на предсѣдателя по прошенieto на Иванъ Перчемлиевъ изъ г. Свищовъ, регистрирано на 28 юний т. г. подъ No. 1596, съ което моли да му се обезпечи искътъ отъ 45,000 гр. по гражданското дѣло на тоя Сѣдъ подъ No. 204 отъ т. г. противъ Митко и Ставри Величкови изъ г. Свищовъ, като доложи, че това прошение се е разгледвало и въ распорѣдителното засѣдание отъ 23 Юлий т. г.

Сѣдътъ, слѣдъ като изслуша заключението на И. Д. Прокурора, въ съвѣщанието си, като има прѣдъ видъ: 1) че съ опредѣлението на тоя сѣдъ станало въ распорѣдителното му засѣдание на 23 Юлий 1882 год. подъ № 2003. Г. Иванъ Перчемлиевъ изъ гр. Свищовъ бѣ глобенъ съ петнадесетъ турски златни лири и да облѣпи съ десетъ гербови марки по единъ лъвъ прѣдставенното отъ него продавателно съ денословие 24 Ноември 1881 което той, както са вижда отъ гражданското дѣло на тоя сѣдъ подъ № 214 отъ т. г., е изпълнилъ; 2) че Г. Иванъ Перчемлиевъ изъ гр. Свищовъ моли, да му се обезпечи искътъ отъ 45,000 гроша по гражданското дѣло на тоя Сѣдъ подъ № 204 отъ т. г., на основание едно продавателно подписано отъ Митко и Ставри Величкови изъ г. Свищовъ съ денословие 24 Ноември 1881 год. въ което гласи че тѣ сж приели 35,000 гр.; единъ записъ за 5000 гроша подписанъ отъ Митко Г. Величковъ съ денословие 29 Декември 1881 г. и единъ записъ за 5000 гр. подписанъ отъ Митко Величковъ съ денословие 13 Марта 1882 год. като се наложи запоръ връху къщата имъ съ сичкити ѣ принадлежности, находяща се въ улица Александровска; 3) че съгласно ст. 242 отъ Врем. Сѣдеб. Правила обезпечението на исковетъ, догдѣ не е станало рѣшение се допуца по усмотрението на сѣдътъ или въ самото начало на дѣлото, или при по-нататъшното му разгледвание, само по молбата на заинтересованата страна, която е обязана, да покаже и самий способъ на обезпечението; 4) че съгласно казаната ст. 242. обезпечението трѣбва да бѣде съразмѣрно съ суммата на искътъ; 5) че искътъ на Г. Иванъ Перчемлиевъ изъ гр. Свищовъ отъ 45,000 гр. които той дири отъ Митко и Ставри Г. Величкови изъ гр. Свищовъ, а сега живущи въ гр. Пловдивъ, Источна Румелия, е подкрѣпенъ съ писменни доказателства които сж показана въ втория пунктъ отъ настоящето опредѣление, които достаточено обѣждаватъ сѣдътъ въ достовѣрността му; 6) че необезпечение на искътъ въ данниятъ случай, може, да лиши ищецътъ Г. Иванъ Перчемлиевъ отъ възможността да земе удовлетворение; 7) и прошенieto на г. Иванъ Перчемлиевъ изъ гр. Свищовъ регистрирано на 1 Юлий т. г. подъ No. 1645, съ което съобщава, че Митко Г. Величковъ и братъ му се намирили въ гр. Пловдивъ; то на основание горѣизложеното, ст. 242 и 243 отъ Врем. Сѣд. Пр. и въ съгласие съ заключението на И. Д. Прокурора, **опредѣли**: 1) Да се допустне обезпечение искътъ на Иванъ Перчемлиевъ изъ гр. Свищовъ отъ четиридесетъ петъ хиляди гроша, които той дири отъ Митко и Ставри Г. Величкови изъ гр. Свищовъ, а сега живущи въ гр. Пловдивъ, Источна Румелия, и за които има завѣдено гражданско дѣло въ тоя Сѣдъ подъ No. 204 отъ 1882 год., като се наложи запоръ съразмѣрно съ искътъ връху една къща на послѣднитѣ съ всичкитѣ ѣ принадлежности, находяща се въ улица Александровска; 2) Прѣписъ отъ настоящето опредѣление съгласно ст. 246 отъ Врем. Сѣдеб. Правила ще се прѣпрати за изпълнение г. Сѣдебному Приставу на първия участокъ при тоя Сѣдъ; и 3) Прѣписъ отъ настоящето опредѣление ще се прѣпрати г. И. Д. Нотариуса при тоя сѣдъ за изпълнение формалноститѣ прѣдвидени въ ст. 248 отъ Врем. Сѣдеб. Правила.

Това опредѣление съгласно ст. 244 и 313 п. 4 отъ Врем. Сѣд. Пр. подлѣжи на обжалование съ частна жалба, отдѣлно отъ въззивътъ прѣдъ Руссенскый Апел. Сѣдъ въ двѣ недѣленъ срокъ съгласно ст. 315 отъ Вр. Сѣд. Пр. отъ денътъ на трикратното публикуване на настоящето опредѣление въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Секретаръ: Т. А. Божиновъ.

Отъ Министерството на Финанситѣ**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 21411.

Министерството на Финанситѣ извѣстява, че отъ 15 септември т. г. неще се пропуща вносането на добитѣкъ изъ Сърбия, нито за употребление въ Княжеството, нито транзитъ за други мѣста, по причина че Сръбскитѣ власти запрещаватъ вносането на нашия добитѣкъ въ тѣхната територия.

София 6 септември 1882 год.

Начал. на Отдѣлението: Д. П. Ивановъ.

1—3

Отъ Министерството на Общитѣ Стради.**ИЗВѢСТИЕ**

№ 9.

На 11 текущий септември часа по 2 слѣдъ пладнѣ, въ Трънския окръженъ свѣтъ ще стане публиченъ търгъ за преправата зданието на Дъсчено-Кладенската митница.

Желающитѣ могатъ да видятъ условията на търга, плана и оцѣнението на работата въ канцелярията на сѣщия свѣтъ.

ИЗВѢСТИЕ

№ 10.

Назначения за 4 текущий септември търгъ за продажбата на останалитѣ отъ турско врѣме нѣща находящи се въ Софийския жельзно-пѣтенъ складъ се отлага за 10 септември.

1—2

ИЗВѢСТИЕ.

№ 11.

На 14 текущий септември часа по 2 слѣдъ пладнѣ, въ Софийския окръженъ свѣтъ ще стане публиченъ търгъ за постройка седемъ (7) кантонерски стражарници а именно: 2 на Вакарелското шоссе (кил. 3¹/₂ и 8¹/₂) 3 на Ломското шоссе (кил. 3¹/₂, 8¹/₂ и 13¹/₂) 2 на Орханійското шоссе (кил. 3¹/₂ и 8¹/₂).

1—3

Силистренско гр. общ. управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 1027.

Силистренското градско общинско управление, честь има да объяви, че се нуждае отъ единъ архитекторъ за приспособление плана си на града. Който отъ г. г. архитекторитѣ желае да предприеме подобна длъжность нека благоволи да влезе въ споразумение съ сѣщото управление.

Кметъ: Д. Калчевъ.

Секретарь: Ю. Р. Икономовъ.

5—(1233)—6

Софийски окр. управит. свѣтъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 1960.

Софийския окръженъ управителенъ свѣтъ извѣстява интересующитѣ се, че на 15 того въ канцелярията му, ще се произведе публиченъ търгъ съ намаление, доставянието на 120,000 оки дърва отъ които половина ще се сурови и половина сухи, потрѣбни за Софийската окр. тюрьма.

Търга почнова отъ 12 часа на пладнѣ и се свършва въ 3 вечерята сѣщия день.

г. София 2. септември 1882 год.

Предсѣдатель: С. П. Величковъ

За Секрекаръ: Ст. М. Иоцевъ

2—(1259)—2

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 258.

На основание исполнительный листъ подъ № 906 издаденъ отъ Варнен. мировий сѣдия и съгласно ст. ст. 452 и 454 отъ Врем. Сѣд.

Правила, подписанный сѣдеб. приставъ при Варнен. окр. сѣдъ отъ I Варнен. участокъ Хр. Парлапановъ, съ настоящето обявямъ, че слѣдъ два мѣсеца отъ деня на послѣднето трикратно публикувание настоящето ще почне публичната продажна на недвижимото имущество на Варнен. житель Шекиръ Бей находяще се въ г. Варна, състояще отъ една магазия подъ № 137 въ III участокъ, оцѣнена за 3000 гроша.

Спомѣнатото имущество не е подъ залогъ и ще се продава за удовлетворение искътъ на съжителя му Хюсю Ефенди повѣренникъ на Османъ Сулимановъ, състоящъ отъ 1750 гроша и сѣдебни разности 169 гроша, и ония по исполнението.

Продажбата ще почне спорѣдъ горѣозначенната оцѣнка и ще се извърши съгласно ст. ст. 455 и 474 отъ Врем. Сѣд. Правила.

Желающитѣ да купятъ това имущество, могатъ да разгледатъ сички книжа стносящи се по тая продажна въ канцелярията ми всекидневно освѣнъ празничнитѣ дни, отъ часътъ 9 до 12 прѣдъ обѣдъ и отъ 2 до 5 послѣ обѣдъ.

г. Варна, 18 августъ 1882 год.

Сѣдебенъ приставъ, Хр. Парлапановъ.

3—(1204)—3

ПРИЗОВКА

№ 4273.

Свищовский мировий сѣдия съгласно чл. 114 и 115 п. 3 отъ Вр. Сѣд. Правила призовава Ксенофонта Космиядисъ бивши житель Свищовски а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да се представи въ сѣдѣтъ лично, или чрезъ законенъ повѣренникъ въ срокъ на шесть мѣсеца отъ деньтъ въ който стане послѣднето публикувание на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговори на заявений срещу него, отъ Георги Х. Денковъ житель Свищовски, искъ за 1605 гроша; въ противенъ случай ще се постѣпи съгласно чл. 115 и 116 отъ гражд. мирово сѣдопроизводство.

г. Свищовъ 18 августъ 1882 год.

Мировий Сѣдия: В. Д. Марковъ

Секретарь: П. Т. Тортомановъ

3—(1188)—3

Руссенский сѣдебенъ приставъ.**ЗАПРЕЩЕНИЕ**

№ 57.

На основание исполнительный листъ № 2191 издаденъ отъ Руссенский мировий сѣдия на 14 декември 1881 г. и съобразно съ ст. 431 отъ Вр. Сѣд. Правила, налагамъ възбрана върху имуществата на Магардичъ Оханесъ Х. Прасехиянъ изъ г. Руссе състоящи: 1) отъ една къща находяща се въ Николаевска улица, мѣжду съсѣдитѣ: Гарабетъ Хачемиянъ, Агопъ Темуриянъ и отъ двѣ страни общий пѣтъ; 2) едно лозье отъ два уврата, находяще се въ Яримъ-Башъ бюлюкъ, мѣжду съсѣдитѣ: Мовсесъ Кеваркиянъ, Гарабетъ Кюртиянъ, Х. Ева и общий пѣтъ; 3) едно лозье отъ три уврата, находяще се въ Косатня бюлюкъ мѣжду съсѣдитѣ: Х. Малардичъ, Х. Стенаниянъ, Х. Яха и Мирханъ Хавадесиянъ, за дългътъ му отъ 2964 гроша съ лихвата имъ, къмъ Фесчи Хачидуръ Одабашиянъ изъ сѣщия градъ. Горнето имущество до сниманието на това запрещение, неподлежи на отчуждавание, споредъ ст. 432 отъ Вр. Сѣд. Правила.

г. Руссе 10 юлий 1882 год.

Сѣдебенъ Приставъ: М. Ивановъ

3—(1190)—3

Софийский сѣдебенъ приставъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 80.

Подписанный сѣдебенъ приставъ при Софийския окръженъ сѣдъ, на Новоселский Златищ. участъкъ, днесъ на 15 августъ 1882 год., на основание исполнительный листъ, из-

даденъ отъ Софийския апелативенъ сѣдъ № 2729 на 6 мартъ т. г. въ полза на Челибонъ Фархи отъ г. София, противъ Иванъ Пеневъ отъ с. Г. Раковица за 497 бѣли меджидии, и сѣдебни разности, и съгласно ст. 454, 457 463 и 465 отъ Вр. Сѣд. Правила; обявямъ за всеобщо знание че слѣдъ троекратното публикувание настоящето обявление въ „Държавенъ Вѣстникъ“ т. е. слѣдъ 61 день, ще се продаватъ недвижимитѣ имущества на Иванъ Пеневъ, а именно слѣдующитѣ:

1) Половина отъ водѣницата състояща отъ единъ камекъ, дължина отъ 10 мѣтра, на ширина отъ 5 мѣтра, находяще се въ околността на с. Гюреджийската мера т. е. по мѣжду с. Г. Раковица и с. Гюреджия, оцѣнена за 5000 гроша.

Горѣописаното имущество е собствено на отвѣтника, притежание отъ 10 години и не е заложено никому, и ще се продава за удовлетворение искътъ, на Челибонъ Фархи отъ г. София за 497 бѣли меджидии и всекиктѣ разности, които послѣдватъ до исполнението на рѣшението, продажбата ще почне споредъ горнитѣ оцѣнения, жалаючи да купятъ горното имущество, могатъ да се отнесътъ въ канцелярията ми въ с. Новоселци, когато ще почне продажбата отъ 8—12 часа преди пладнѣ и отъ 2—6 после пладнѣ.

с. Новоселци 15 Августъ 1882 год.

Сѣдебенъ Приставъ: Х. Д. Бояджиевъ

2—(1184)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 171.

Подписанный сѣдебенъ приставъ при Руссенский П сѣдебенъ участъкъ, Михаилъ Палашевъ, на основание исполнительный листъ подъ № 2277, издаденъ отъ Руссенский окр. сѣдъ на 19 май 1881 г. и съгласно ст. ст. 454, 457, 461, 463 и 465 отъ Врем. Сѣд. Правила, съ настоящето си обявямъ за всеобщо знание, че слѣдъ послѣдното троекратно обнародвание настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день ще се почне и свърши продажбата на недвижимитѣ имущества принадлежащи на наследнитѣ на покойний Сюлейманъ Бей Ферхадовъ, Руссенский житель а именно:

1) Нива отъ 15 дюлюма земно пространство, находяща се въ землището на г. Бѣла, Руссенско окръжие, въ мѣстото називаемо Кара-Ачь, оцѣнена за 150 лева;

2) Нива отъ 60 дюлюма, находяща се въ сѣщото землище, въ мѣстото називаемо Долга Липъ оцѣнена за 600 лева;

3) Нива отъ 25 дюлюма, находяща се въ сѣщото землище въ мѣстото називаемо Сръпцу Лозята оцѣнена за 250 лева; и

4) Нива отъ 20 дюлюма, находяща се въ сѣщото землище въ мѣстото називаемо При Лозята оцѣнена за 200 лева.

Това имущество не е заложено никому ще се продава по възисканието на Руссенския житель Тодора Х. Атанасова, за остатъкъ около 2000 лева. Продажбата ще почне отъ оцѣнката.

Формалноститѣ по тази продажба могатъ да се разгледатъ въ канцелярията ми.

г. Руссе, 13 августъ 1882 година.

Сѣдебенъ Приставъ, М. Палашевъ.

3—(1152)—3

Кюстендилский сѣдеб. приставъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 530.

Подписанный сѣдебенъ приставъ, при Кюстендилския окръженъ сѣдъ, Радомирски участъкъ, съгласно 248 ал. II и 341 ст. отъ Вр. Сѣд. Правила, вдигнахъ запрещение подъ № 367 за една бахча и нива, на Никола и Цвѣтко Митови отъ село Лобошъ.

г. Радомиръ 23 августъ 1882 г.

Сѣдебенъ Приставъ: Я. Т. Портновъ

1—(1229)—1

Свищовски сѣдебенъ приставъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 268.

Подписанный сѣдебенъ приставъ при Свищовски окръженъ сѣдъ на I-й сѣдебенъ участъкъ, на основание исполнительный листъ подъ No 682 издаденъ отъ Свищов. мировий сѣдия, на 14 декември 1881 год. съобразно ст. 454, 455, 457, 461 и 463 отъ Вр. Сѣд. Правила, обявямъ на почитаемата публика, че до 61 день слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ ще се продава съ наддавание недвижимото имущество на Димитъръ Г. Пачуря изъ г. Свищовъ именно.

1) Едно мѣсто отъ къща въ г. Свищовъ въ Влашката махала, мѣжду сѣдѣтитъ Христо Доковъ, Томайца Досева, Ангелъ Турчетова, и собствената къща на длъжника.

Това имущество не е дадено никому подъ залогъ, оцѣнено за 600 гроша отъ рубли сребърна 22 гроша, и ще се продава по взисканието на Свищовски жителъ Христа Костадиновъ, за 825 гроша и сѣдебни разноси до изпълнението; продажбата почва отъ горнето оцѣнение.

Формалноститѣ относително продаваемий имотъ могатъ да се разгледатъ въ канцелярията ми при истия сѣдъ.

г. Свищовъ 23 августъ 1882 год.

Сѣдебенъ Приставъ: Х. Димовъ
2—(1220)—3**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 269.

Подписанный сѣдебенъ приставъ при Свищовски окръженъ сѣдъ на I-й сѣдебенъ участъкъ, на основание исполнительный листъ подъ No 962 издаденъ отъ Свищов. мировий сѣдия на 11 ноември 1881 год. съобразно ст. 454, 455, 457, 461 и 463 отъ Вр. Сѣд. Правила, обявямъ на почитаемата публика, че до 61 день слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ ще се продава съ наддавание недвижимото имущество на Касапъ Халилъ Четиджиолу изъ г. Свищовъ именно.

1) Единъ късъ ливада около 63 дюлюма находящи се въ землището на селото Акчаръ Свищовско окръжие въ мѣстото наименовано „Голѣмия Чикуръ“, мѣжду сѣдѣтитъ Османъ Абдулоолу, Хаджи Дервиша, и отъ двѣтъ страни пѣтъ.

Това имущество не е подъ залогъ никому оцѣнено за 400 лева отъ рубли сребарна 4 лева или 20 гроша, и ще се продава по взисканието на Свищовски жителъ Хаджи Еминъ Еребовъ за 2812 гроша и сѣдебнитѣ разноси по изпълнението.

Формалноститѣ относително продаваемий имотъ могатъ да се разгледатъ въ канцелярията ми при истия сѣдъ.

г. Свищовъ 23 августъ 1882 год.

Сѣдебенъ Приставъ: Х. Димовъ
2—(1221)—3**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 270

Подписанный сѣдебенъ приставъ при Свищовски окръженъ сѣдъ на I-й сѣдебенъ участъкъ, на основание исполнительный листъ подъ No 967 издаденъ отъ Свищов. мировий сѣдия на 14 ноември 1881 г. съобразно ст. 454, 455, 457, 461 и 463 отъ Вр. Сѣд. Правила, обявямъ на почитаемата публика, че до 61 день слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ ще се продава съ наддавание недвижимото имущество на Костаки Т. Татарлиевъ изъ г. Свищовъ понастоящемъ живущъ въ селото Татари, Свищовско окръжие, именно.

Половината отъ една къща въ г. Свищовъ Харизанската частъ въ улица Перчемлийска подъ No 547, двуетажна състояща горния етажъ две стаи, единъ язлъкъ, долния етажъ една подница, една стая покрита съ керемиди

сѣздана съ плетъ, дворътъ на къщата 27 аршина дължина 13 аршина широка мѣжду сѣдѣти: Василь Калашановъ, Танасъ Сливовица, Митю Пъздерката и пѣтъ.

Това имущество ни е никому подъ залогъ, оцѣнено за 1500 гроша отъ рубли сребърна 20 гроша, и ще се продава по взисканието на Свищовски жителъ Х. Попъ Самуила за 14 поимперияла и лихвата по 1% отъ 2 септември 1881 г. до деньтъ на исплащанието имъ, и сѣдебнитѣ разноси по изпълнението.

Формалноститѣ относително продаваемий имотъ, могатъ да се разгледатъ въ канцелярията ми при истия сѣдъ.

г. Свищовъ 23 августъ 1882 год.

Сѣдебенъ Приставъ: Х. Димовъ
2—(1222)—3**Търновски сѣдебенъ приставъ****ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 180.

Долъподписанный Иовчо Нейчовъ сѣдебенъ приставъ при Търновски окръженъ сѣдъ, на Долня-Липнишки участъкъ на основание исполнительный листъ подъ No. 525 отъ 14 февруарий 1880 г. издаденъ отъ истий сѣдъ и съгласно ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Врем. Сѣд. Правила, чрѣзъ настоящето обявямъ, че отъ послѣдното троекратно упубликуване на настоящето въ Държавенъ Вѣстникъ и до 61 день ще се продава, въ канцелярията ми при Долня-Липнишкото околийско управление чрѣзъ публиченъ търгъ недвижимото имущество на жителя отъ село Куцина, Димитъръ Ивановъ и именно:

1) Нива около 4 дюл. въ Куцинско землище на мѣстносттата називаема, „Ташъ Бурунъ“ съ предѣли: Нено, Влатъ Игнатовъ, Танасъ Стояновъ и Стоянъ Ганевъ;

2) Нива 4 дюл. въ сѣщото землище на Ериклика съ предѣли: Коста Николовъ, Миху Стояновъ, и Стоянъ Ганевъ;

3) Нива 4 дюл. на Каманитѣ съ предѣли: Стоянъ Христовъ, и Георги Николовъ;

4) Нива 3 дюл. въ Лозята съ предѣли: Нейко Димитровъ, Атанасъ Ивановъ и пѣтъ;

5) Лозье единъ дюл. въ вехтитѣ лозя съ предѣли: Иванъ Стояновъ, Колю Каба-Ивановъ и Иванъ Цаневъ;

6) Лозье 1 дюл. на сѣщата мѣстность и землище съ предѣли: Христо Цаневъ, Петръ Добревъ, Танасъ Ивановъ и мерата.

Горѣказанното имущество не е заложено и ще се продава за обезпечение взиманието на жителя отъ с. Мъсковецъ Христо Х. Пановъ, състояще отъ 17½ лири турски и 8½ австрийски жълтици.

Желающитѣ да наддаватъ могатъ да разгледатъ формалноститѣ на настоящата продажба въ канцелярията на сѣдебния приставъ при Дол.-Липнишкото окол. управление всѣденъ отъ часа 8 до 12 и отъ 2 до 6 слѣдъ пладнѣ.

г. Търново 18 августъ 1882 год.

Сѣдебенъ Приставъ: И. Нейчовъ.
2—(1209)—3**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 182.

Долъподписанный Иовчо Нейчовъ, сѣдебенъ приставъ при Търновски окръженъ сѣдъ, на Дол.-Липнишки участъкъ, на основание исполнительный листъ подъ No. 4265 отъ 15 ноемвр. 1881 год. издаденъ отъ Търновски окр. сѣдъ и съгласно ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Врем. Сѣд. Правила, чрѣзъ настоящето обявямъ че отъ послѣдното троекратно публикуване на настоящето въ Държавенъ Вѣстникъ и до 61 день ще се продава, въ канцелярията ми при Дол.-Липнишкото околийско управление чрѣзъ публиченъ търгъ недвижимото имущество на бившата жителка отъ с. Върбовка Търнов. окр. Енисе Фатме, и именно:

1) Една гора искоренена около 1½ дюл. въ Върбовко-землище, въ мѣстносттата називаема, „Чаталъ Тепе“ съ граници: Мехмедъ

Ефенди, Начо Райковъ, Колю Стоювъ и Минчу Енювъ;

2) Една частъ съразмѣрна съ 25 дюлюма отъ нивата 100 дюл. въ сѣщото землище на мѣстносттата називаема подъ Чаталъ Тепе съ граници: Колю Стоювъ, дълбокиятъ пѣтъ и останалата частъ отъ нивата.

Горѣказанното имущество не е заложено и ще се продава за обезпечение взиманието на жителя отъ г. Търново Начо Райковъ състояще отъ 3000 гроша и сѣдебнитѣ разноси 60 лева и 75 ст. и други по изпълнението.

Желающитѣ да наддаватъ могатъ да разгледатъ формалноститѣ на настоящата продажба въ канцелярията на сѣдебния приставъ всѣкий день отъ часа 9 до 12 и отъ 2 до 6 слѣдъ пладнѣ.

Търново 7 августъ 1882 год.

Сѣдебенъ приставъ И. Нейчовъ.
2—(1211)—3**Варненски сѣдебенъ приставъ.****ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 505.

На основание исполнительный листъ подъ No 1943 издаденъ отъ Варненски окръженъ сѣдъ, и съгласно ст. 452 и 454 отъ Времен. Сѣдебни Правила, подписанный сѣдебенъ приставъ при истий сѣдъ П. Бабевъ отъ I-й участокъ, съ настоящето обявямъ че слѣдъ два мѣсеца отъ деньтъ на послѣдната публикация настоящето ще почне, публичната продажба на недвижимото имущество принадлежаче на Варненската жителка Еленка Ставракева и състояще отъ единъ домъ въ градъ Варна подъ No 197 участокъ II-й двоетаженъ съ двѣ стаи, хашовъ и катой, занимающъ пространство 20 аршина дължина, 8 аршина широчина, оцѣненъ за 1000 лева.

Споменатото имущество не е подъ залогъ, и ще се продава за удовлетворение иска на Варненски жителъ Георги Чирпанлиевъ състоящъ отъ 8000 гроша, лихва по 1 на сто въ мѣсець и сѣдебни разноси 102 лева 30 ст.

Продажбата ще почне отъ гореказанната първоначалната оцѣнка, и ще се извърши съг. ст. 455—474 отъ Вр. Сѣд. Правила.

Желающитѣ да взематъ участие въ наддаването, умоляватъ се да присѣдствуватъ всѣкой присѣдственъ день въ канцелярията ми за разгледание всички книжя по настоящата продажба.

г. Варна 31 юлий 1882 год.

Сѣдебенъ приставъ П. Бабевъ.
2—(1089)—3**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 598.

Долъподписанный М. Камбуровъ, сѣдебенъ приставъ при Варнен. окръженъ сѣдъ на II-й Добричски и Балчикски участъкъ, на основание исполнительный листъ подъ No 3263 издаденъ отъ Добричски мировий сѣдия на 9 ноември 1881 г. и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 456, отъ Вр. Сѣд. Правила, обявямъ за всеобщо знание, че слѣдъ троекратното публикуване на настоящето обявление въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день ще се почне публична продажба въ г. Добричъ на недвижимото имущество принадлежаче на Мехмедъ Шюкюръ Беевъ жителъ изъ село Ашладжа (Добр. околия) за дългътъ му, именно: единъ кладенець (Доброджански) дълбочина около 50 аршина находящъ ся близо при селото на Добричски пѣтъ, и ще почне отъ оцѣнката 1600 гроша. Това имущество не е заложено нийдѣ и ще се продава за удовлетворение искътъ 46 бѣли меджедии на Ованесъ Мелконовъ жителъ изъ г. Добричъ.

Желающитѣ г-да да купятъ горѣказанното имущество нека се отнесатъ въ канцелярията ми за да разгледатъ формалността по тая продажба, всѣкий день отъ часътъ 9 сутрѣнъта до 12, и отъ 3 до 6 послѣ обѣдъ освѣнъ не присѣдственни дни.

г. Добричъ 7 августъ 1882 год.

Сѣдебенъ Приставъ: М. Камбуровъ
2—(1136)—3